

DECIZIA nr.310

din 7 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice

Publicată în Monitorul Oficial nr.663 din 09.08.2019

Valer Dorneanu	- președinte
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Varga Attila	- judecător
Simina Popescu-Marin	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Dumitrescu Dorina în Dosarul nr.3077/91/2017 al Tribunalului Vrancea - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.739D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Președintele Curții dispune a se face apelul și în Dosarul nr.740D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017, excepție ridicată de Rodica Iordăchescu, Doina Purdel și Oana Mirela Grigore în Dosarul nr.3088/91/2017 al Tribunalului Vrancea-Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal.

3. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită. Având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor. Curtea, în temeiul art.53 alin.(5) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr.740D/2018 la Dosarul nr.739D/2018, care a fost primul înregistrat.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care arată că instituirea unui tratament juridic diferit este justificată de categoria distinctă de personal vizată de prevederile legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

5. Prin Încheierile din 9 mai 2018, pronunțate în Dosarele nr.3077/91/2017 și nr.3088/91/2017, **Tribunalul Vrancea-Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice.** Excepțiile au fost ridicate de Dorina Dumitrescu, Rodica Iordăchescu, Doina Purdel și Oana Mirela Grigore într-o cauză având ca obiect un litigiu privind funcționarii publici.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarele acesteia susțin, în esență, că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece deleagă o competență ce aparține în exclusivitate legiuitorului, de stabilire a salariului de bază, către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite pentru stabilirea salariului lunar, creează un regim diferențiat, derogatoriu și discriminatoriu pentru personalul din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” și nesocotesc hotărâri judecătorești și decizii ale Curții Constituționale referitoare la drepturi salariale.

7. Astfel, se arată că, potrivit art.6 lit.a) din Legea-cadru nr.153/2017, ca o excepție de la

regulă, drepturile de natură salarială ale personalului din familia ocupațională „Administrație” nu se stabilesc prin lege, ci prin hotărâri ale autorităților publice locale, cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute în prezenta lege. Potrivit art.11 alin.(l) din Legea-cadru nr.153/2017, pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primării și consilii locale și din serviciile publice din subordinea acestora, *salariile de bază* se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, după caz. În ceea ce privește *salariul lunar*, potrivit art.11 alin.3 din lege, acesta se stabilește de ordonatorul de credite.

8. Potrivit art.7 lit.a) și e) din lege, *salariul de bază* reprezintă suma de bani la care are dreptul lunar personalul plătit din fonduri publice corespunzător funcției, gradului/treptei profesionale, gradației, vechimii în specialitate, astfel cum este stabilită în Anexele nr.I-IX, iar *salariul lunar* cuprinde salariul de bază ori, după caz, indemnizația lunară sau indemnizația de încadrare, compensațiile, indemnizațiile, sporurile, adaosurile, primele, premiile, precum și celelalte elemente ale sistemului de salarizare corespunzător fiecărei categorii de personal din sectorul bugetar.

9. În ceea ce privește limita maximă a veniturilor salariale, legea reglementează un dublu prag, unul colectiv, pe instituție, și unul individual, pe angajat. Astfel, potrivit art.25 alin.(1) din lege, *„Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz”*.

10. De asemenea, potrivit art.11 alin.(4) din Legea-cadru nr.153/2017, *„Nivelul veniturilor salariale se stabilește, în condițiile prevăzute la alin.(1) și (3), fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București, exclusiv majorările prevăzute la art.16 alin.(2), cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli.”*

11. Sub acest aspect, autoarele excepției susțin că prevederile legale criticate contravin prevederilor art.1 alin.(4) și (5) din Constituție, prin delegarea unei competențe ce aparține în exclusivitate legiuitorului, de stabilire a salariului de bază, către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite pentru stabilirea salariului lunar. Invocă, în acest sens, Deciziile Curții Constituționale nr.294 din 1 noiembrie 2001, nr.108 din 14 februarie 2006 și nr.706 din 11 septembrie 2007.

12. De asemenea, autoarele excepției susțin că se creează o diferențiere nejustificată de regim juridic între persoane aflate în aceeași situație juridică (salarizate din fonduri publice). Funcționarii publici își desfășoară activitatea în baza unor raporturi de serviciu, atribuțiile, incompatibilitățile și răspunderea fiind reglementate prin lege, nediferențiat în funcție de autoritatea publică în care își exercită funcția. Or, personalul care face parte din familia ocupațională „Administrație” se află în aceeași situație juridică și prestează același tip de activitate la nivel național, astfel încât drepturile salariale nu pot fi stabilite arbitrar exclusiv la nivel local, iar diferențierile salariale în cadrul acestui personal, de la o unitate administrativă locală la alta, nu se justifică obiectiv.

13. De asemenea, autoarele excepției arată că art.38 alin.(2) lit.b) din lege exceptează de la menținerea în plată a veniturilor, în mod nejustificat și discriminatoriu, salariații din administrația publică locală, care, fără un asemenea principiu statuat în mod obligatoriu la intrarea în vigoare a legii, pot înregistra chiar diminuări salariale. În același timp, art.38 alin.(3) lit.e) din lege privind creșterea salarială minimă de 25% aplicabilă tuturor celorlalte categorii de personal bugetar începând cu 1 ianuarie 2018 exceptează în mod expres administrația publică locală. Nu există nicio justificare pentru excluderea personalului din administrația publică locală de la o creștere salarială aplicabilă tuturor celorlalți bugetari ca politică a statului.

14. Totodată, autorul susține că prevederile legale criticate stabilesc un plafon maxim al veniturilor salariale al personalului din familia ocupațională „Administrație”, în cadrul căreia se iau în considerare numai drepturile salariale stabilite prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, normele criticate stabilesc, în mod indirect, că nu sunt recunoscute hotărârile judecătorești definitive. Astfel, chiar dacă o parte din funcționarii publici sau personalul contractual din administrația locală care beneficiază de aceste hotărâri judecătorești au deja în plată diferite drepturi salariale (majorări, indexări, sporuri), textele de lege criticate prevăd că, la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază din cadrul autorității publice locale, nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Potrivit Constituției, hotărârile judecătorești definitive nu pot fi desființate sau anulate

decât prin exercitarea unor căi extraordinare de atac în fața instanțelor de judecată. Doar judecătorii, în exercitarea înfăptuirii justiției, pot lipsi de efecte juridice o hotărâre judecătorească, iar nicidecum autoritățile publice, prin nerecunoașterea lor. Reprezentanții autorităților publice au obligația să recunoască și să aplice direct hotărârile judecătorești, care, față de ei, au aceeași valoare ca însăși legea. De asemenea, în virtutea calității constituționale de garant al supremației Constituției, pe care Curtea Constituțională o deține în statul de drept, deciziile pronunțate de aceasta nu pot fi desființate sau anulate prin acte ale reprezentanților celor trei puteri constituite în stat, executivă, legislativă sau judecătorească. Prin Decizia Curții Constituționale nr.794 din 15 decembrie 2016 s-a creat o obligație pozitivă, de rezultat, pentru ordonatorul de credite ca reprezentant al autorității publice locale, de a aplica direct prevederile constituționale ale art.1 alin.(4), art.16, art.124 și art.126, în ceea ce privește egalitatea în fața legii, în sensul că persoanele aflate în situații profesionale identice, dar care nu au obținut hotărâri judecătorești prin care să li se fi recunoscut majorări salariale, să aibă salarii de bază egale cu cei cărora li s-au recunoscut astfel de drepturi salariale, prin hotărâri judecătorești. Nesocotirea efectelor unor hotărâri judecătorești pe viitor, prin emiterea Legii-cadru nr.153/2017, echivalează cu anularea acestora și cu acceptarea faptului că accesul la justiție al persoanei îndreptățite a fost unul iluzoriu și inefficient. De asemenea, întrucât prin intrarea noii legi în vigoare au fost anulate efectele hotărârilor judecătorești referitoare la drepturi salariale, se nesocotesc principiile separației puterilor în stat, supremației Constituției și înfăptuirii justiției numai prin instanțele judecătorești. Cu atât mai mult se impune ca prevederile unei legi noi să nu fie de natură să influențeze până la anihilare efectele unor hotărâri judecătorești rămase definitive înaintea intrării în vigoare a acestora.

15. **Tribunalul Vrancea- Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal** opinează că excepțiile de neconstituționalitate sunt nefondate.

16. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.492 din 28 iunie 2017. Curtea observă că prevederile art.11 alin.(1) din Legea-cadru nr.153/2017 au fost modificate prin art.II pct.1 din Legea nr.80/2018 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.90/2017 privind unele măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.276 din 28 martie 2018, fiind păstrată, de principiu, soluția legislativă criticată.

20. Prevederile legale care formează obiectul excepției de neconstituționalitate au următorul cuprins:

- Art.1 alin.(3): *„Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin.(1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege.”;*

- Art.6 lit.a) teza finală: *„Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii:*

a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forța legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art.11 alin.(1), conform principiilor enunțate de art.120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege;”;

- Art.11 alin.(1): *„Pentru funcționarii publici și personalul contractual din cadrul familiei ocupaționale «Administrație» din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei și consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, salariile de bază se stabilesc prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al*

Municipiului București, după caz, în urma consultării organizației sindicale reprezentative la nivel de unitate sau, după caz, a reprezentanților salariaților” ;

- Art.24: „Limita maximă a sporurilor, compensațiilor, indemnizațiilor, adaosurilor, majorărilor, primelor, premiilor și a altor elemente ale venitului salarial specific fiecărui domeniu de activitate este prevăzută în prezenta lege și în anexele nr.I-VIII.”;

- Art.25 alin.(1): „Suma sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor, inclusiv cele pentru hrană și vacanță, acordate cumulativ pe total buget pentru fiecare ordonator de credite nu poate depăși 30% din suma salariilor de bază, a soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, a indemnizațiilor de încadrare și a indemnizațiilor lunare, după caz.”;

- Art.38 alin.(2) lit.b): „Începând cu data de 1 iulie 2017: (...)”

b) prin excepție de la lit.a), salariile lunare ale personalului prevăzute la art.11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol.”;

- Art.38 alin.(3) lit.e): „Începând cu data de 1 ianuarie 2018 se acordă următoarele creșteri salariale:(...)”

e) prin excepție de la lit.a), salariile lunare ale personalului prevăzute la art.11 se stabilesc în conformitate cu prevederile acestui articol.”

21. În opinia autoarelor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art.1 alin.(3)-(5) privind statul român, art.16 alin.(1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art.21 alin.(2) și (3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil soluționat într-un termen rezonabil, art.124 privind înfăptuirea justiției, art.126 alin.(1) privind instanțele judecătorești și art.147 alin.(4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale.

22. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, în opinia autorilor excepției, delegarea unei competențe a legiuitorului, de stabilire a salariului de bază al funcționarilor publici și personalului contractual din cadrul familiei ocupaționale „Administrație” din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, către consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, respectiv către ordonatorul de credite, pentru stabilirea salariului lunar este de natură să încalce principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, prevăzute de art.1 alin.(4) din Constituție. Sub acest aspect, Curtea reține că soluția legislativă criticată reprezintă o excepție de la principiul legalității sistemului de salarizare, în sensul prevăzute de art.6 lit.a) din Legea-cadru nr.153/2017. Astfel, în conformitate cu aceste dispoziții legale, „Sistemul de salarizare reglementat prin prezenta lege are la bază următoarele principii: a) principiul legalității, în sensul că drepturile de natură salarială se stabilesc prin norme juridice de forță legii, cu excepția hotărârilor prevăzute la art.11 alin.(1), conform principiilor enunțate de art.120 din Constituția României, republicată, dar cu încadrare între limitele minime și maxime prevăzute prin prezenta lege.”

23. Opțiunea legiuitorului pentru adoptarea acestei soluții legislative este justificată prin invocarea în cuprinsul art.6 lit.a) din Legea-cadru nr.153/2017, a dispozițiilor art.120 din Constituție privind principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale. Dispozițiile art.120 din Constituție consacră principiile de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, respectiv al descentralizării, al autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice. În strânsă legătură cu aceste prevederi din Legea fundamentală, dispozițiile art.121 din Constituție stabilesc care sunt autoritățile prin care se realizează autonomia locală, și anume consiliile locale și primăriile aleși, iar art.122 privește consiliul județean. Potrivit art.3 alin.(1) din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.123 din 20 februarie 2007, „prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă a autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în numele și în interesul colectivităților locale pe care le reprezintă, treburile publice, în condițiile legii”, iar, potrivit art.4 alin.(1) și (2), „Autonomia locală este numai administrativă și financiară, fiind exercitată pe baza și în limitele prevăzute de lege” și „Autonomia locală privește organizarea, funcționarea, competențele și atribuțiile, precum și gestionarea resurselor care, potrivit legii, aparțin comunei, orașului, municipiului sau județului, după caz.” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.888 din 16 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.180 din 10 martie 2016, paragrafele 15 și 16.)

24. Principiul autonomiei locale, consacrat la nivel constituțional prin art.120 alin.(1), nu justifică existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal de funcționare a consiliilor locale, a cărui respectare este obligatorie (în acest sens, a se vedea Decizia nr.1.567 din 19 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.21 din 12 ianuarie 2010). În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acest principiu nu presupune totală independență și competență exclusivă a autorităților publice din unitățile administrativ-teritoriale, ci acestea sunt obligate să se

supună reglementărilor legale general valabile pe întreg teritoriul țării, dispozițiilor legale adoptate pentru protejarea intereselor naționale. În acest sens, art.121 alin.(2) din Constituție prevede: „*Consiliile locale și primarii funcționează, în condițiile legii, ca autorități administrative autonome și rezolvă treburile publice din comune și din orașe.*”, iar, potrivit art.122 alin.(2) din Constituție, „*Consiliul județean (...) funcționează în condițiile legii*”.

25. De asemenea, prevederile art.6 lit.a) din Legea – cadru nr.153/2017 se corelează cu cele ale art.36 alin.(3) lit.b) din Legea administrației publice locale nr.215/2001 „*În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin.(2) lit.a), consiliul local: [...] b) aprobă, în condițiile legii, la propunerea primarului, înființarea, organizarea și statul de funcții ale aparatului de specialitate al primarului, ale instituțiilor și serviciilor publice de interes local, precum și reorganizarea și statul de funcții ale regiilor autonome de interes local;*”.

26. În aceste condiții, Curtea reține că, în materia salarizării personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, legiuitorul acordă competență exclusivă consiliilor locale/consiliilor județene/Consiliului General al Municipiului București/ordonatorilor de credite. Autoritățile administrației publice locale enunțate au, așadar, dreptul de decizie referitor la stabilirea salariului de bază al acestor categorii de personal din sistemul bugetar, dispunând, prin bugetul local, de resursele și mijloacele necesare îndeplinirii acestei competențe. O asemenea competență se exercită însă cu respectarea normelor, criteriilor și standardelor stabilite de Legea-cadru nr.153/2017.

27. Astfel, potrivit art.6 lit.a) din Legea-cadru nr.153/2017, marja de apreciere a autorităților administrației publice locale nu este nelimitată, ci aceasta se exercită cu încadrarea între limitele minime și maxime prevăzute prin lege pentru drepturile salariale.

28. De asemenea, Legea-cadru nr.153/2017 consacră criterii clare pentru stabilirea salariului de bază și a salariului lunar al personalului din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, criterii care sunt obligatorii pentru autoritățile administrației publice locale. Astfel, referitor la această categorie specială, Legea-cadru nr.153/2017 instituie reguli specifice: nomenclatorul funcțiilor necesare desfășurării activităților specifice fiecărei instituții sau autorități a administrației publice locale, precum și ierarhia funcțiilor sunt prevăzute în anexa nr.VIII cap. I lit.A pct.III și cap. II lit.A pct.IV (art.11 alin.(2) din lege); nivelul veniturilor salariale se stabilește, fără a depăși nivelul indemnizației lunare a funcției de viceprimar sau, după caz, a indemnizației lunare a vicepreședintelui consiliului județean, sau, după caz, a viceprimarului municipiului București, corespunzător nivelului de organizare: comună, oraș, municipiu, sectoarele municipiului București, primăria generală a municipiului București. [art.11 alin.(4) din lege]; angajarea, promovarea, avansarea în gradație a personalului prevăzut la art.11 alin.(1) din lege se fac cu respectarea prevederilor legii, precum și a celorlalte reglementări specifice funcționarilor publici și personalului contractual [art.11 alin.(5)].

29. În același timp, în stabilirea salariului lunar, ordonatorii de credite trebuie să respecte legea și să o aplice ca atare. Astfel, art.11 alin.(3) din Legea-cadru nr.153/2017 stabilește că: „*Stabilirea salariilor lunare potrivit alin.(1) se realizează de către ordonatorul de credite, cu respectarea prevederilor art.25*”, referitor la limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi.

30. În aceste condiții, având în vedere reperatele oferite de legiuitorul primar în materia salarizării personalului din aparatul administrației publice locale, Curtea constată că prevederile legale criticate nu încalcă art.1 alin.(4) din Constituție, ci dau expresie opțiunii legiuitorului de a acorda consiliilor locale/consiliilor județene/Consiliului Local al Municipiului București competența în această materie, în aplicarea dispozițiilor art.120 din Constituție.

31. Referitor la critica de neconstituționalitate formulată în raport cu art.16 din Constituție, prin prisma unei pretinse discriminări salariale existente între funcționarii publici care își desfășoară raporturile de serviciu în aparatul propriu al diferitelor autorități ale administrației publice locale la nivel național, precum și între această categorie de personal bugetar și celelalte categorii de personal reglementate de Legea – cadru nr.153/2017, Curtea constată că nici aceasta nu este întemeiată.

32. Astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, în acord și cu jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, Hotărârea din 13 iunie 1979 pronunțată în *Cauza Marckx împotriva Belgiei*), principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.

33. Aplicând aceste considerente de principiu în cauza de față, Curtea reține, pe de o parte, că atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate sunt diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții similare, în aparatul propriu al unor autorități ale administrației publice diferite. În acest sens, art.6 lit.f) din Legea-cadru nr.153/2017 instituie principiul ierarhizării sistemului de salarizare, atât pe verticală, cât și pe

orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate, în timp ce art.6 lit.h) din lege consacră principiul sustenabilității financiare, în sensul stabilirii nivelului de salarizare pentru personalul bugetar, astfel încât să se asigure respectarea plafoanelor cheltuielilor de personal ale bugetului general consolidat. De asemenea, art.8 din Legea-cadru nr.153/2017 stabilește criteriile generale pe baza cărora are loc ierarhizarea posturilor în vederea stabilirii salariilor de bază, atât între domeniile de activitate, cât și în cadrul aceluiași domeniu.

34. O asemenea reglementare permite, așadar, în raport cu criteriile obiective, realizarea unor diferențieri în stabilirea salariului de bază/salariului lunar al personalului bugetar din aparatul propriu al consiliilor județene, primăriei, consiliilor locale, din instituțiile și serviciile publice de interes local și județean din subordinea acestora, fără ca aceasta să fie contrară dispozițiilor constituționale privind egalitatea în drepturi.

35. Pe de altă parte, reglementarea modului de stabilire a veniturilor lunare pentru personalul plătit din fonduri publice din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale, prin hotărâre a consiliului local, a consiliului județean sau a Consiliului General al Municipiului București, în limitele prevăzute de Legea-cadru nr.153/2017 (limita minimă – salariul minim brut pe țară și limita maximă-indemnizația lunară corespunzătoare funcției de viceprimar/vicepreședinte al consiliului județean) este opțiunea liberă a legiuitorului, ținând seama de responsabilitatea, complexitatea și riscurile funcțiilor specifice în cadrul acestei categorii de personal, diferită de alte categorii de personal plătit din fonduri publice.

36. De asemenea, limitarea sporurilor, compensațiilor, adaosurilor, primelor, premiilor și indemnizațiilor și a altor drepturi, prevăzută de art.25 din Legea-cadru nr.153/2017 nu echivalează cu diminuarea salariului de bază. Astfel, cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. Acestea nu sunt drepturi fundamentale, ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula” (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr.108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.212 din 8 martie 2006, și Decizia Curții Constituționale nr.1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.764 din 16 noiembrie 2010).

37. Faptul că, în privința stabilirii salariilor lunare și a acordării de creșteri salariale, legiuitorul a instituit reguli diferite aplicabile diferitelor categorii de personal bugetar nu înseamnă că a generat o discriminare, ci faptul că a urmărit crearea unui sistem de salarizare pentru personalul din plătit din fonduri publice, eliminând dezechilibrele și disfuncționalitățile existente în sistemul public de salarizare. Or, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în care s-a reținut că principiul egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, încălcarea principiului egalității și nediscriminării existând doar atunci când se aplică un tratament diferențiat unor cazuri egale, fără o motivare obiectivă și rezonabilă, sau dacă există o disproporție între scopul urmărit prin tratamentul inegal și mijloacele folosite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr.20 din 24 ianuarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.243 din 10 aprilie 2002, Decizia nr.156 din 15 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.339 din 26 iunie 2001), Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art.16 din Constituție.

38. Referitor la susținerile autoarelor excepției, potrivit cărora prevederile legale criticate stabilesc un plafon maxim al veniturilor salariale al personalului din familia ocupatională „Administrație”, în cadrul cărora se iau în considerare numai drepturile salariale stabilite prin hotărâri ale autorităților administrației publice locale și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme care să se refere la excluderea drepturilor stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești și nici nu neagă existența acestora.

39. Legea-cadru nr.153/2017 stabilește expres, prin art.1 alin.(3), că „Începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin.(1) sunt și rămân, în mod exclusiv, cele prevăzute în prezenta lege”. Astfel, de la data intrării sale în vigoare (1 iulie 2017), Legea-cadru nr.153/2017 creează un nou cadru legislativ, instituind reguli noi în ceea ce privește modul de stabilire a salariilor de bază pentru întreg personalul din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale. Hotărârile judecătorești privind recunoșterea unor drepturi salariale la care fac referire autoarele excepției au fost emise prin interpretarea unor norme prevăzute de acte normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, anterioare intrării în vigoare a Legii-cadru nr.153/2017 și independente de acest act normativ. În aceste condiții, Curtea

constată că, prin adoptarea unui nou sistem de salarizare pentru personalul bugetar, legiuitorul a acționat în domeniul propriu de competență, fără a interfera, sub niciun aspect, cu activitatea de înfăptuire a justiției. Pe cale de consecință, prevederile art.1 alin.(3)-(5), art.21 alin.(2) și (3), art.124 și art.126 alin.(1) din Constituție nu sunt încălcate.

40. Referitor la invocarea Deciziei Curții Constituționale nr.794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1029 din 21 decembrie 2016, și la susținerea privind nerespectarea considerentelor acestei decizii, cu consecința încălcării dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, Curtea reține că, prin decizia anterior referită, a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art.3¹ alin.(1²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.57/2015, dispoziții potrivit cărora la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau al autorității publice, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

41. Soluția și considerentele reținute de Curte în decizia anterioară nu pot fi aplicate *mutatis mutandis* în ceea ce privește analiza constituționalității dispozițiilor legale criticate pe calea prezentei excepții de neconstituționalitate, având în vedere că, astfel cum s-a arătat mai sus, ipotezele normative sunt diferite. Pe cale de consecință, nici dispozițiile art.147 alin.(4) din Constituție nu sunt încălcate.

42. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1-3, al art.11 alin.(l) lit.A. d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Dorina Dumitrescu în Dosarul nr.3077/91/2017 al Tribunalului Vrancea - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal și de Rodica Iordăchescu, Doina Purdel și Oana Mirela Grigore în Dosarul nr.3088/91/2017 al aceleiași instanțe judecătorești și constată că prevederile art.1 alin.(3), art.6 lit.a) teza finală, art.11 alin.(1), art.24, art.25 alin.(1) și art.38 alin.(2) lit.b) și alin.(3) lit.e) din Legea-cadru nr.153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Vrancea - Secția a II-a civilă și de contencios administrativ fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 7 mai 2019.